

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ
وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾

82 Şeytanlardan, Süleyman için dalgıçlık yapan ve bunun dışında başka işler görenleri de onun hizmetine verdik. Onları biz denetim altında tutuyorduk.

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْنِيَ الصُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾

83 Eyyûb'u da hatırlayarak insanlara anlat. Hani Rab-bine:

“- Bana bir dert, başıma uzun süren bir hastalık geldi. Sana sığındım. Sen merhametlilerin en merhametlisi-sin” diye niyaz etmişti.

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ صُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ
عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾

84 Onun duasını kabul ettik. Başına gelen dertten, hastalıktan onu kurtardık. Katımızdan bir rahmet, bizi tanımada, candan müslüman olarak bize bağlanmada, saygıyla bize kulluk ve ibadette daim olanlara bir hâtıra, inkâr edenlere de bir uyarı olmak üzere, kaybettiği nüfusunu bir kat artırarak ona yeni bir nesil verdik.

وَاسْمِعِيلَ وَادْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٥﴾

85 İsmâil, İdris ve Zülkifl'i de hatırlayarak insanlara anlat. Hepsi de sabırla mücadeleyle devam eden, meta-netli kimselerdendi.

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

86 Onları rahmet deryamıza gark ettik. Onlar dindar, ahlâklı, hayır-hasenat sahibi mü'minler, sâlih kimseler arasındadır.

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

87 Balina mahkûmunu, (Yûnus'u) da hatırlayarak insanlara anlat. Hani o kavminin tutumundan dolayı öfkeye kapılarak çekip gitmişti. Bizim, asla kendisini dar-da koymayacağımızı, sıkıştırmayacağımızı sanmıştı. Balığın karnında karanlıklar içinde:

“- Hak ilâh yalnızca sensin. Seni tenzih ve tesbih ederim. Zâlimlerden, âsilerden oldum” diye niyaz etmişti.

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

88 Bunun üzerine onun duasını kabul ettik. Onu, gamdan, üzüntüden kurtardık. Onu kurtardığımız gibi, bugün şuurlu ve kâmil mü'minleri de kurtarıyoruz.

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾

89 Zekeriyâ'yı da hatırlayarak insanlara anlat. Hani Rabbine:

“- Rabbim beni yalnız, çocuksuz, tek başıma bırakma. Sen en hayırlı, bâki olan vârissin. Her şey sonunda senindir” diye niyaz etmişti.

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ
فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾

90 Onun da duasını kabul ettik. Ona Yahyâ'yı ihsan ettik. Eşini de, kendisi için çocuk doğurmaya elverişli hale getirdik. Bütün peygamberler, dünya ve âhiret için en hayırlı işlerde, Allah'ın emirlerini yerine getirmede koşuşuyorlardı. Umarak ve korkarak bize yalvarıyorlardı. Onlar tam bir samimiyetle, kulluk ve itaat şuuru na ererek hakkaniyete riayet duygularının gereği saygı ile bize bağlı idiler.